

За результатами газогеохімічних досліджень виділено декілька полів аномальних вмістів вуглеводневих сполук у приповерхневих відкладах, групування яких сформували дві зони субширотного простягання. Одна – в північній частині площі, на захід від свердловини Апшиця-1, друга – у південній, над склепінними частинами Дібровської і Солотвинської структур. Ще одна комплексна геохімічна аномалія відкривається північніше свердловини Солотвино-21.

За результатами комплексних досліджень рекомендовано буріння трьох розвідувальних свердловин в межах Дібровської структури. Згодом (у 2014 році) нафтогазоперспективність об'єкту була доведена розкриттям газоносних горизонтів нижньотереблянського комплексу свердловиною Солотвино-15. Буріння ще двох проектних свердловин, які були націлені на прогнозно-продуктивні горизонти грушівської світи олігоцену, й досі не зrealізовано.

Аналіз результатів пошукових робіт на нафту і газ на Солотвинській площі вказує на існування в геологічному розрізі флюїдонасичених колекторів і на перспективи відкриття нових скупчень вуглеводнів.

Михайло Манюк

**ОЦІНКА ПЕРСПЕКТИВ НАФТОГАЗОНОСНОСТІ ПОШУКОВИХ
ОБ'ЄКТІВ ПЕРЕДКАРПАТСЬКОГО ПРОГІНУ ЗА
КОМПЛЕКСНИМ АНАЛІЗОМ ІНФОРМАТИВНОСТІ ЇХ
ГЕОЛОГІЧНИХ ОЗНАК**

Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу,
м. Івано-Франківськ, e-mail: manukomv@i.ua

Проблема перспектив нафтогазоносності родовищ України є однією із найбільш важливих проблем держави, яка безпосередньо визначає рівень її енергетичної і, як наслідок, економічної та політичної залежності від зовнішніх джерел енергії. На сьогодні приріст розвіданих запасів вуглеводнів є нагальним стратегічним завданням нафтогазової промисловості України.

На жаль, як показали результати проведених нами досліджень, сучасне ведення пошуково-розвідувальних робіт, що базується на класичній методології пошуків покладів вуглеводнів, з використанням високотехнологічних технічних методів пошуку, для старих добре розвіданих басейнів України вже не є ефективним. Відповідно методи, які сьогодні використовують для прогнозування нафтогазоносності структур, уже не забезпечують безпомилкового вибору продуктивних структур із загальної кількості виявлених геофізичними методами об'єктів. Відповідно, коефіцієнт успішності пошуково-розвідувального буріння є надто низьким, лише 0,2-0,3, в той час, як за оцінками фахівців ресурсна база традиційних покладів вуглеводнів Карпатського регіону продовжує залишатись значною. Безумовно необхідний новий підхід до прогнозування нафтогазоносності надр, що базується на новій теоретичній - методологічній основі.

Вважаємо, що саме комплексне використання геолого-геофізичної інформації та застосування нових методик прогнозування нафтогазоносності структур дасть змогу оптимально розміщувати пошукові свердловини, виключивши з високим ступенем ймовірності безперспективні структури, а отже уникнути значних (невиправданих) фінансових затрат та значно збільшити ефективність геологорозвідувальних робіт шляхом їх концентрації на найбільш перспективних об'єктах, це і обумовлює високу актуальність проведених нами досліджень.

Нами проведено аналіз динаміки успішності геологорозвідувальних робіт у межах Бориславсько-Покутської зони Передкарпатського прогину та оцінено фонд виявлених та підготовлених нафтогазоперспективних об'єктів. Встановлено причини сповільнення темпів оновлення резерву підготовлених об'єктів у межах прогину.

Визначено кількісні та якісні показники нафтогазоносності локальних структур Бориславсько-Покутської зони Передкарпатського прогину та оцінено індивідуальну інформативність ознак нафтогазоносності локальних структур на основі яких розроблено комплексні геолого-математичні моделі локального прогнозу нафтогазоносності виявлених та підготовлених до пошукового буріння структур.

За запропонованими комплексними геолого-математичними моделями здійснено ранжування виявлених та підготовлених до пошукового буріння структур Бориславсько-Покутської зони Передкарпатського прогину за ступенем їхньої перспективності та обґрунтовано пріоритетні напрямки подальшого проведення геологорозвідувальних робіт.

Марія Марчак

**ВСТАНОВЛЕННЯ ЗАЛЕЖНОСТІ ПОРИСТОСТІ ВІД РОЗМІРУ
УЛАМКОВИХ ЗЕРЕН НА ПРИКЛАДІ ВИВЧЕННЯ ПІСКОВИКІВ
ПІДВОДНИХ ВІНОСІВ РІК ПІВДЕННО-ЗАХІДНОГО РАЙОНУ
ЛЬВІВСЬКО-ВОЛИНСЬКОГО БАСЕЙНУ**

Інститут геології і геохімії горючих копалин НАН України, м. Львів,
e-mail: igggk@mail.lviv.ua

Кам'яновугільні відклади Львівсько-Волинського басейну (ЛВБ) складені теригенними утвореннями (аргілітами, алевролітами, пісковиками) зі шарами вапняків, з пластами і прошарками вугілля. Вугленосна формація приурочена до турнейського, візейського, серпуховського і башкирського ярусів карбону.

Наявність у вугленосній товщі великої кількості метану дозволяє розглядати ЛВБ як комплексний газовугільний басейн. Колекторами вільного газу є порові та тріщинно-порові різнофаціальні пісковики та низькометаморфізоване вугілля, яке має великий об'єм макропор. Вільний газ-метан надходить у породні масиви переважно шляхом вивільнення із сорбованого